

О, стига вече!

Спрѣте, хора, спрѣте стига вече!
Стига толкозъ кърви, толкозъ ослѣплене,
Стига тазъ безумна страшна сѣчь: —
Стига! — Край на вашто скотско озлоблене...

Я поглежете вредомъ! — цѣлъ свѣтътъ
Тръпне въ ужасъ, и проклина и се моли,
Че не вижда изходния пжтъ...
А сироти много и дѣчица голи...

Знамъ азъ, че ще дойде день великъ
Да прѣстанатъ разпри, боеве и свади,
Да се чуе и радостния кликъ, —
И родѣ шатъ се идеи нови, млади...

Но защо е днеска тази стрѣвъ,
Тазъ умраза и тѣзи гробове безкрѣстни?! —
Мигъръ не смути ви толкозъ крѣвъ
И плачѣтъ на сироти дѣца неврѣстни!

Стига, хора, прѣстанете вече! —
Лудостъ е това човѣшко изтрѣблене: —
Тази мѣсть и тазъ безумна сѣчь,
И това жестоко, звѣрско заслѣплене...

† М. Симеоновъ.